

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

DECIZIA nr. 000 / 2019
privind soluționarea contestației depuse de
persoana fizică X
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 000 / 2015
si reînregistrată sub nr. 000 / 2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice cu privire la reluarea soluționării pe fond a contestației formulate de persoana fizică **X**, împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, emisă în baza Raportului de verificare fiscală de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Verificări Fiscale, pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prin Decizia nr. 000 / 2015, emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, s-a decis:

„Suspendarea soluționării contestației formulate de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale emisă de organele fiscale fiscală din cadrul Direcției Verificări Fiscale, pentru suma totală de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;*
- 000 lei accesorii aferente impozitului pe venit.”*

Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice a comunicat Ordonanța de clasare a cauzei, prin care Dosarul penal nr.000/P/2015, înregistrat ca urmare a Sesizării penale formulată de Direcția Verificări

Fiscale, a fost soluționat definitiv, iar motivul care a determinat suspendarea soluționării contestației a încetat în condițiile legii.

În concluzie, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.272 alin.(5) lit.c) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data reluării procedurii de soluționare a contestației, coroborat cu pct.10.2 din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, iar Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor va relua procedura de soluționare a contestației formulată de persoana fizică X pentru suma de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

I. Persoana fizică X, contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, emisă în baza Raportului de verificare fiscală de către Direcția Verificări Fiscale, pentru următoarele considerente:

Contestatarul susține că, organele fiscale au verificat situația fiscală aferentă anului 2011, fără a lua în considerare sumele economisite “*de-a lungul vieții*” și i s-a imputat faptul că nu poate justifica obținerea unor venituri în perioada 2000-2010.

Persoana fizică X susține că, anumite sume pe care le-a economisit până în anul 2010 au fost reconsiderate de organele fiscale contrar prevederilor legale, fără prezentarea de probe care să argumenteze constatarile fiscale, și au stabilit în baza unor estimări personale impozit pe venit în sumă de 000 lei, pentru care au calculat și accesorii.

De asemenea se susține că, suma de 000 lei pe care o deținea la data de 01.01.2011 provine din venituri salariale și din dividende, care reprezintă venituri cu reținere la sursă și pentru care persoana juridică a reținut impozitele aferente.

Contestatarul X mai susține că, din suma de 000 lei, a creat două depozite bancare în sumă totală de 000 euro, iar suma de aproximativ 000 euro a păstrat-o în numerar și a folosit-o pentru creditarea firmelor sale. Astfel se subliniază că, deși a dovedit cu înscrisuri (chitanțe și dispoziții de încasare, emise de societățile creditate) existența sumei de 000 lei ca disponibil la purtător la data de 01.01.2011, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare suma respectivă la stabilirea situației sale fiscale.

Referitor la suma de de 000 lei, contestatarul susține că aceasta provine din sume economisite din dividendele încasate în perioada 2001-2010 și din salariile încasate în perioada 1995-2010, care se supun legislativ prevederilor art.67 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar obligația reținerii și declarării impozitului pe salarii și pe dividende aparține persoanei juridice.

Totodată, persoana fizică X susține că, deși organele fiscale au recunoscut obținerea veniturilor din salarii în sumă de 000 lei, totuși diferența în sumă de 000 lei nu a fost luată în calcul la stabilirea situației sale fiscale.

Contestatarul precizează că, Anexa 4 a Raportului de inspecție fiscală face referire numai la perioada 2000-2010, cu toate că economiile sale provin din perioada 1995-2010, iar conform prevederilor legale nu era obligat să justifice veniturile obținute în perioada 2000-2010.

În ceea ce privește suma de 000 lei, contestatarul susține că deținea această sumă în sold, în numerar, la domiciliu și că, deși organele fiscale nu i-au luat în considerare această sumă, nu există nicio prevedere legală care să-i interzică deținerea acestei sume, în sprijinul afirmațiilor sale aducând documente justificative (chitanțe și dispoziții de încasare) din care reiese că a creditat societățile comerciale unde a deținut calitatea de asociat.

Referitor la suma de 000 lei contestatarul susține că reprezintă contravaloarea cadourilor primite cu ocazia zilelor onomastice, care ulterior au fost vândute, afirmând că acestea nu au fost declarate ca bunuri reprezentând bijuterii sau alte valori deoarece au fost valorificate nefiindu-i necesare.

În concluzie, pentru considerentele enumerate, persoana fizică X solicită admiterea contestației și anularea deciziei de impunere atacată.

II. Organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Verificări Fiscale, prin Raportul de verificare fiscală și Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, au stabilit pentru perioada 01.01.2011 - 31.12.2011, urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X, următoarele:

Urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X, organele de verificare fiscală au constatat că acesta a utilizat în anul 2011 dintr-o sursă neidentificată, fonduri mai mari decât cele provenind din surse impozabile și neimpozabile declarate, în sumă de 000 lei, prin realizarea în principal a depunerilor de numerar în conturile sale bancare (fonduri utilizate în principal pentru constituirea de depozite la termen) și împrumuturi în

numerar acordate societăților comerciale unde persoana fizică verificată a deținut calitatea de asociat/acționar.

La solicitarea organelor de verificare fiscală de a justifica sursa acestor venituri, persoana fizică X a declarat că acestea provin din numerarul estimat la suma de 000 lei, avut disponibil la data de 01.01.2011, în exclusivitate la dispoziția sa, din următoarele surse:

- sume primite ca dar la botezul copiilor săi din evenimente organizate, în cuantum de 000 lei (respectiv 000 euro);

- dividende și salarii, încasate în perioada 2001 – 2010, respectiv 1995-2010, în sumă totală de 000 lei;

- alte economii în sumă de 000 lei;

- cadouri în bani și obiecte de aproximativ 000 lei.

Întrucât persoana fizică verificată nu a probat cu documente justificative sursa fondurilor în sumă de 000 lei, declarațiile sale inițiale fiind în neconcordanță cu cele date pe parcursul verificării fiscale, precum și cu corelațiile efectuate de organele de verificare fiscală cu datele din declarațiile plătitorilor săi de venit, s-a stabilit că persoana fizică X a obținut venituri suplimentare în sumă de 000 lei, pentru care datorează impozit pe venit în sumă de 000 lei.

Din Raportul de verificare fiscală a rezultat că, în susținerea afirmațiilor sale cu privire la sursa numerarului provenind din darul de la botez în sumă de 000 lei, disponibil la data de 01.01.2011, persoana fizică verificată a prezentat pe propria răspundere două declarații, atestate în data de 15.09.2014 la Cabinetul de avocatură ..., conform cărora din totalul de 000 euro, proveniți de la botezurile copiilor, au fost constituite două depozite bancare pe numele copiilor de aproximativ 000 euro, bani pe care i-a împrumutat în 2014 unui unchi pentru a cumpăra un imobil, iar diferența de bani au fost cheltuiți.

Deoarece contribuabilul nu a prezentat dovezi convingătoare, organele de verificare fiscală nu au acceptat existența sumei la data de 01.01.2011 și au stabilit că eventualele sume obținute în perioada anterioară anului 2011 nu au fost utilizate în alocarea de fonduri din anul verificat.

Din analiza documentelor provenind de la societățile comerciale de unde persoana fizică verificată a încasat salarii și dividende (state de salarii, file registru casa, extrase cont, declarații fiscale) și din declarațiile fiscale ale plătitorilor săi de venit a rezultat că organele de verificare fiscală au stabilit sume inferioare celor declarate ca provenind din salarii și dividende încasate în perioada 2000 - 2010, respectiv suma de 000 lei (000 lei salarii + 000 lei dividende) față de suma declarată de 000 lei.

De asemenea, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică verificată a declarat că din anul 1995 a economisit în

totalitate veniturile de natură salarială, precum și dividendele primite de la societățile unde era asociat, susținând că toate bunurile sale au fost achiziționate pe societățile comerciale pe care le administra, însă aceste afirmații nu au fost probate cu documente.

Totodată, organele de verificare fiscală nu au acceptat suma de 000 lei, rezultată ca diferență între suma de 000 lei reprezentând salarii, conform fișei fiscale a persoanei fizice verificate X, și suma aproximată de el ca venituri încasate în perioada 2000 – 2010, în sumă de 000 lei, ca numerar disponibil la data de 01.01.2011, întrucât urmare analizei extraselor sale de cont, aferente perioadei 2006 - 2010, nu s-au constatat retrageri de numerar, iar veniturile sale de natură salarială încasate prin bancă au reprezentat sursă pentru constituirea de depozite bancare la termen.

În ceea ce privește sumele încasate în numerar din salarii în perioada 2000–2010, respectiv suma de 000 lei, în baza documentelor prezentate de persoana fizică verificată, s-a constatat că aceasta a efectuat depuneri de numerar la bănci încă din 2006, însă durata îndelungată de timp în care au fost obținute aceste venituri (2000 – 2010) nu poate justifica acumularea acestora până la data de 01.01.2011 în cuantumul declarat și folosirea integrală chiar în anul verificat.

Organele de verificare fiscală au stabilit că, la data de 01.01.2011 persoana fizică X avea sume imobilizate în depozite bancare la termen în sumă totală de 000 lei, iar sumele declarate de persoana fizică X ca salarii economisite în perioada 1995–1999 nu au fost luate în considerare, întrucât acestea sunt cuprinse doar într-un centralizator întocmit de societatea B, fără a fi însoțite de documente justificative (ștate de plată, dispoziții de plată, extrase de cont, etc.) așa cum acesta le-a prezentat pentru perioada 2000–2010.

Pentru suma reprezentând economii în sumă de 000 lei (respectiv 000 euro), organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică nu a precizat nicio sursă impozabilă sau neimpozabilă.

Organele de verificare fiscală au constatat că, persoana fizică X nu a justificat cu documente (chitanțe, extrase de cont cu încasări ale sumelor prin bancă, etc.) forma prin care a valorificat cadourile primite cu ocazia zilelor sale onomastice, pentru nicio sumă din totalul declarat de 000 lei.

De asemenea, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare declarațiile cu privire la cadourile primite, întrucât nu pot constitui justificări care să ateste existența în patrimoniul personal al persoanei fizice a sumelor de bani declarate din sursele sus enunțate și existența sumelor la data de 01.01.2011.

Totodată, în Declarația de patrimoniu și de venituri aferentă anului 2011, depusă la Direcția Verificări Fiscale, s-a constatat că persoana fizică

X a omis să-și declare eventualele bunuri de valoare deținute (bijuterii, obiecte de artă etc.) a căror valoare însumată depășește suma de 000 lei.

Prin urmare organele de verificare fiscală au stabilit impozit pe venit aferent anului 2011 în sumă de 000 lei și au calculat dobânzi în sumă de 000 lei, precum și penalități de întârziere în sumă de 000 lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2011-31.12.2011, în condițiile în care nici în timpul verificării fiscale și nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac persoana fizică X nu a probat sursa fondurilor utilizate.

În fapt, urmare verificării situației fiscale personale, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X, în anul 2011, a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând împrumuturi acordate societăților unde a deținut calitatea de acționar/asociat, sume oferite drept cadouri copiilor săi, cheltuieli efectuate pentru vacanțe și cumpărături personale în străinătate, impozite reținute la sursă și taxe plătite, majorarea patrimoniului imobiliar, precum și plată onorarii, comisioane bancare, asigurare viață și comisioane carduri de credit, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând venituri declarate (din care venituri din salarii, venituri din dobânzi bancare, valorificare bunuri prin conignație, venituri din jocuri de noroc), venituri din vânzări de proprietăți imobiliare, subvenții APIA, restituire impumut persoană fizică și diminuarea soldurilor conturilor bancare, rezultând astfel o diferență în sumă de 000 lei, reprezentând venituri suplimentare din surse neidentificate.

Astfel, organele de verificare fiscală au constatat că, în conformitate cu prevederile art.79¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituire a veniturilor sau cheltuielilor, respectiv pentru veniturile a căror sursă nu a fost identificată, se impune cu o cotă de 16%, rezultând impozit pe venit datorat în sumă de

000 lei, pentru care au fost calculate accesoriile în sumă de 000 lei, din care dobânzi în sumă de 000 lei și penalități în sumă de 000 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.109¹ alin.(1) – (4) și (6), și art.109⁴ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 109¹

Reguli privind verificarea persoanelor fizice

(1) Organul fiscal are dreptul de a efectua o verificare fiscală prealabilă documentară a ansamblului situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit reglementat de titlul III din Codul fiscal, în condițiile prezentului cod, care se aplică în mod corespunzător. (...)

(2) Prin situație fiscală personală se înțelege totalitatea drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a contribuabilului pe perioada verificată.

(3) Verificarea prevăzută la alin.(1) constă în compararea între, pe de o parte, veniturile declarate de contribuabili sau de plătitorii de venit și, pe de altă parte, situația fiscală personală a contribuabilului.

(4) Dacă organul fiscal constată o diferență semnificativă între, pe de o parte, veniturile declarate de contribuabili sau de plătitorii de venit și, pe de altă parte, situația fiscală personală, acesta continuă verificarea prevăzută la alin.(1) prin comunicarea avizului de verificare și stabilește baza impozabilă ajustată prin utilizarea metodelor indirecte prevăzute la alin.(6). Diferența este semnificativă dacă între veniturile estimate calculate în baza situației fiscale personale și veniturile declarate de contribuabili sau de plătitorii de venit este o diferență mai mare de 10%, dar nu mai puțin de 50.000 lei.

(...)

(6) Metodele indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele:

a) metoda sursei și cheltuirii fondului. Metoda constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării;

b) metoda fluxurilor de trezorerie. Metoda constă în analiza conturilor bancare și a fluxurilor de numerar pentru a stabili mișcările de disponibilități bănești și asocierea acestora cu sursele de venit și utilizarea lor;

c) metoda patrimoniului. Metoda constă în determinarea venitului impozabil pe baza creșterii valorii patrimoniului net al unui contribuabil pe parcursul unui an fiscal. Creșterea sau descreșterea valorii patrimoniului net se determină prin compararea valorii patrimoniului net la începutul perioadei cu cea de la sfârșitul perioadei.”

“ART. 109⁴

Raportul de verificare și decizia de impunere

Rezultatul verificării va fi consemnat într-un raport scris în care se vor prezenta constatările din punct de vedere faptic și legal. Raportul va sta la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza impozabilă.”

coroborate cu prevederile art.1, art.42 și art.43 din H.G. nr.248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, care stipulează:

“ART. 1

Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art.109¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.”

“ART. 42

Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere, în special, următoarele:

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b) documentele/informațiile persoanei fizice verificate sau în legătură cu aceasta deținute sau obținute de organele fiscale;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau instituții publice;*
- d) documente/informații obținute de la terțe persoane în legătură cu veniturile sau cheltuielile persoanei verificate;*
- e) documente/informații de la autoritățile și instituțiile publice în legătură cu patrimoniul persoanei fizice verificate;*
- f) oricare alte evidențe relevante pentru ajustarea sau stabilirea bazei impozabile;*
- g) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată, de plătitorii de venit sau de terțe persoane.*

ART. 43

La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

Se reține că, organele de verificare fiscală la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației

fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare.

Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și cheltuirii fondului, care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art.79¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART.79¹ Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Așa cum s-a reținut și la situația de fapt, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X a utilizat în anul 2011 dintr-o sursă neidentificată, fonduri mai mari decât cele provenind din surse impozabile și neimpozabile declarate, în sumă de 000 lei, prin realizarea în principal a depunerilor de numerar în conturile sale bancare și acordarea de împrumuturi în numerar societăților comerciale unde acesta a deținut calitatea de asociat/acționar.

La solicitarea organelor de verificare fiscală de a indica sursa acestor venituri, persoana fizică X a declarat că acestea provin din numerarul estimat la suma de 000 lei, avut disponibil la data de 01.01.2011, în exclusivitate la dispoziția sa, din următoarele surse:

- sume primite ca dar la botezul copiilor săi, în sumă de 000 lei;
- sume economisite din dividende încasate în perioada 2001-2010 și salarii încasate în perioada 1995 – 2010, în sumă totală de 000 lei;
- alte economii în sumă de 000 lei, echivalentul a 000 euro;

- cadouri în bani și obiecte de aproximativ 000 lei (respectiv 000 DM reprezentând cadouri în bani primite în perioada 1994-2000, precum și 000 euro reprezentând cadouri în obiecte primite în perioada 2000-2011 care au fost valorificate).

De asemenea, se reține că organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice verificate prezentarea de documente justificative și orice alte înscrisuri, precum și alte explicații cu privire la sursele numerarului declarat ca disponibil la data de 01.01.2011 în sumă de 000 lei.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține, cu privire la sursele numerarului declarat ca disponibil la data de 01.01.2011 în sumă de 000 lei, următoarele:

a). În susținerea afirmațiilor referitoare la sursa numerarului provenind din darul de la botez în sumă de 000 lei, echivalentul a 000 DM, persoana fizică X, în timpul verificării fiscale a prezentat două declarații date pe propria răspundere, atestate în data de 15.09.2014 de Cabinetul de avocatură ..., conform cărora în anul 1997 și respectiv în anul 2001, la botezul copiilor săi, ar fi primit cu titlu de dar suma de 000 DM și respectiv suma de 000 DM, pentru care nu deține documente.

Totodată se reține că, prin Nota explicativă persoana fizică X a declarat, referitor la cele două sume de bani primiți cu ocazia botezurilor copiilor săi, că 000 euro au fost utilizați pentru deschiderea a două depozite bancare pe numele copiilor, bani pe care i-a împrumutat în 2014 unui unchi pentru a cumpăra un imobil, iar diferența până la 000 euro au fost cheltuiți.

De asemenea se subliniază că, deși a dovedit cu înscrisuri (chitanțe și dispoziții de încasare, emise de societățile creditate) existența sumei de 000 lei ca disponibil la purtător la data de 01.01.2011, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare suma respectivă la stabilirea situației sale fiscale.

Față de cele menționate, organul de soluționare a contestației reține că, există neconcordanțe între declarațiile persoanei fizice X care în timpul verificării fiscale a declarat că suma deținută la data de 01.01.2011 a fost obținută din botezurile copiilor, respectiv 000 lei, iar prin contestație susține că suma a fost de 000 lei.

Contrar celor susținute de contestatar, chitanțele și dispozițiile de încasare emise de societățile creditate nu dovedesc existența sumei de 000 lei ca disponibil la purtător la data de 01.01.2011.

Mai mult, declarațiile pe proprie răspundere, atestate de Cabinetul de avocatură ... în data de 15.09.2014, nu pot constitui documente justificative care să ateste existența în patrimoniul personal al persoanei fizice verificate a sumelor de bani declarate din sursele sus menționate, avocatul

a atestat aceste declarații doar în ceea ce privește data, identitatea celui care face declarația și conținutul acesteia, nu și existența sumelor la data de 01.01.2011.

Prin urmare, pe lângă faptul că există aceste neconcordanțe în declarații, contestatarul nu a prezentat documente în susținerea celor afirmate, or, persoana fizică X avea obligația de a prezenta organelor de verificare fiscală informațiile necesare în vederea stabilirii stării de fapt fiscale în conformitate cu prevederile art.56 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, persoana fizică X avea obligația de a întreprinde toate măsurile în vederea procurării mijloacelor de probă, conform art.10 alin.(2) și art.65 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”ART. 10 Obligația de cooperare

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice și efective ce îi stau la dispoziție.”

”ART. 65 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Față de aspectele prezentate mai sus, se reține că, în lipsa mijloacelor de probă care să ateste cele afirmate, potrivit art.10 și art.65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede ca persoana fizică verificată avea obligația de a coopera cu organele de verificare fiscală în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de acesta în întregime, conform realității și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi erau cunoscute.

Având în vedere cele prezentate, organul de soluționare a contestației nu poate reține în soluționarea favorabilă a contestației sumele provenite din darul obținut la botezurile copiilor săi în anii 1997 și 2001, întrucât contestatarul nu a făcut dovada că sumele obținute ar fi putut constitui o sursă a numerarului disponibil la 01.01.2011, din care acesta să crediteze în anul 2011 atât societățile comerciale unde deține calitatea de asociat, cât și rudele în anul 2014.

b). Conform Notei explicative, referitor la suma de 000 lei existentă la data de 01.01.2011, persoana fizică X a declarat că a economisit-o din salarii și din dividende, încasate în perioada 2001-2010 și respectiv 1995-2010.

Din analiza documentelor provenind de la societățile comerciale de unde persoana fizică verificată a încasat salarii și dividende (ștate de salarii, registre de casă, extrase de cont și declarații fiscale) și din declarațiile fiscale ale plătitorilor săi de venit, organele de verificare fiscală au stabilit sume diferite față de cele declarate ca provenind din salarii și dividende, respectiv suma de 000 lei, din care 000 lei din salarii și 000 lei din dividende.

Totodată, din documentele analizate s-a constatat că suma de 000 lei reprezintă 84% din salariile încasate în perioada 2000 – 2010, aceasta fiind destinată pentru constituirea de depozite bancare.

Organul de soluționare a contestației reține că, urmare analizei extraselor de cont bancare aferente perioadei 2006 - 2010, organele de verificare fiscală nu au constatat retrageri de numerar, iar veniturile de natură salarială încasate prin bancă au reprezentat sursă pentru constituirea unor depozite bancare la termen.

În ceea ce privește sumele cu titlu de salarii încasate în numerar în perioada 2000–2010, respectiv suma de 000 lei, în baza documentelor prezentate de persoana verificată (anexa nr.4 din Raportul de verificare fiscală), se reține că persoana fizică a efectuat depuneri de numerar la bănci începând cu anul 2006.

Astfel, la data de 01.01.2011, persoana fizică verificată avea sume imobilizate în depozite bancare la termen în sumă totală de 000 lei.

Totodată, se reține că pentru sumele declarate de persoana fizică X ca salarii economisite în perioada 1995 – 1999, acestea a prezentat doar un centralizator întocmit de societatea B fără a fi susținut de documente justificative, respectiv ștate de plată, dispoziții de plată, extrase de cont, etc., conform anexei cu OPIS în care au fost enumerate documentele depuse la data de 30.09.2014.

În ceea ce privește suma de 000 lei despre care contestatorul afirmă că organul fiscal nu a recunoscut-o la calculul situației fiscale, reținem că, organul de verificare fiscală a recunoscut această sumă, dar nu a luat-o în considerare drept sursă pentru alocările de fonduri din anul 2011, întrucât s-a constatat că suma a fost utilizată în perioada anterioară anului verificat, la constituirea de depozite bancare.

Referitor la susținerea că, începând cu anul 1995 persoana fizică a economisit în totalitate veniturile de natură salarială, precum și dividendele primite de la societățile unde era asociat, iar toate bunurile personale au fost achiziționate pe societățile comerciale pe care le administra, aceste afirmații nu au fost probate cu documente, respectiv facturi de achiziție bunuri și servicii personale decontate de societățile comerciale în cauză și/ sau alte documente referitoare la cheltuielile casei și familiei sale.

Fată de cele de mai sus, organul de soluționare a contestației nu poate reține în soluționarea favorabilă a contestației susținerile contestatarului.

c). În ceea ce privește suma de 000 lei, pe care contestatarul susține că o deținea în sold, în numerar, la domiciliu, întrucât nu există nicio prevedere legală care să-i interzică deținerea acestei sume, în numerar, se reține că persoana fizică verificată nu a precizat nicio sursă impozabilă sau neimpozabilă din care a provenit suma respectivă.

Cât privește afirmația conform căreia a deținut această sumă la domiciliu întrucât nu a avut „*cultura economisirii la bancă*”, nu poate fi reținută, având în vedere că persoana fizică X a efectuat depuneri în conturile bancare, încă din anul 2006 (conform anexa 5 din Raportul de verificare fiscală).

Totodată, se reține că, înscrisurile prezentate, respectiv chitanțele și dispozițiile de încasare emise de societățile creditate, nu dovedesc existența sumei de 000 lei ca disponibil la purtător la data de 01.01.2011, ci doar existența acestei sume la data creditării societăților comerciale în cauză, aspect necontestat de către organele de verificare fiscală.

d). Referitor la suma de 000 lei, pe care contestatarul susține că, reprezintă contravaloarea cadourilor primite cu ocazia zilelor onomastice, care ulterior au fost vândute, afirmând că acestea nu au fost declarate ca bunuri reprezentând bijuterii sau alte valori deoarece au fost valorificate, se rețin următoarele:

Persoana fizică X nu a justificat cu documente (chitanțe, extrase de cont cu încasări ale sumelor prin bancă, etc.) forma prin care a valorificat cadourile primite cu ocazia zilelor sale onomastice, pentru nicio sumă din totalul declarat de 000 lei.

De asemenea, se reține că declarația dată pe propria răspundere, conform căreia cu ocazia zilelor onomastice și de naștere a persoanei fizice verificate, acesta ar fi primit în perioada 1994-2011 cadouri în bani, iar în perioada 2000-2011 ar fi primit cadouri reprezentând diverse obiecte, pe care acesta le-a valorificat ulterior nefiindu-i necesare, nu poate constitui justificare care să ateste existența în patrimoniul personal al persoanei fizice a sumelor de bani declarate din sursele sus enunțate, întrucât avocatul care a redactat această declarație atestă doar data, identitatea părților și conținutul actelor și nu existența sumelor la data de 01.01.2011.

Mai mult, în Declarația de patrimoniu și de venituri aferentă anului 2011, depusă la Direcția Verificări Fiscale, s-a constatat că persoana fizică

X a omis să-și declare eventualele bunuri de valoare deținute (bijuterii, obiecte de artă etc.) a căror valoare însumată depășește suma de 000 lei.

În concluzie, față de cele reținute, în temeiul prevederilor art.279 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X pentru suma de **000 lei reprezentând impozit pe venit din alte surse**.

Referitor la **accesoriile în sumă de 000 lei**, reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei, aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere, pentru impozitul pe venit în sumă de 000 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, ca o consecință se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma de 000 lei cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Verificări Fiscale din cadrul A.N.A.F, pentru suma de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ..., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,